

ULTIMUL CPEX

CONSTANTIN DĂSCĂLESCU, ULTIMUL VĂTAF AL LUI CEAUȘESCU

Funcții deținute la 22 decembrie 1989: membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român (CC al PCR); membru al Comitetului Politic Executiv al CC al PCR (CPEX); membru al Biroului Permanent al CC al PCR; prim-ministru al Guvernului; președinte al Biroului Permanent și prim-vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; deputat în Marea Adunare Națională ales în circumscripția electorală nr. 6 Brașov-Valea Cetății, jud. Brașov.

Decorații: Medalia „A V-a aniversare a proclamării RPR”; „Ordinul Muncii” (clasa a III-a și clasa I); Ordinul „Steaua RPR” (clasa a V-a, clasa a IV-a); Ordinul „23 August” (clasa a V-a, clasa a II-a); Medalia „40 de ani de la înființarea PCR”; Medalia „In cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” (clasa a III-a); Medalia „AXX-a aniversare a RPR”; Ordinul „Steaua RSR” (clasa a III-a); Ordinul „Meritul Agricol” (clasa I); Titlul de „Erou al muncii socialiste”; Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (de două ori).

Construcția dosarului: 172 de file conține dosarul lui Constantin Dăscălescu. Majoritatea pieselor se referă la începuturile activității politice și mai cu seamă la deceniile V și VI. Conține referate întocmite la Secția Cadre cu prilejul promovării într-o funcție superioară, autobiografii, completări la autobiografie, zeci de referințe date de colegi din școală, de la slujbă, activiști, superiori; constatări despre rude (inclusiv referate de cadre întocmite pentru cei doi frați), note de relații, adevărinite. Parte din acestea, atașate ulterior dosarului de cadre, fuseseră solicitate de comisia responsabilă cu verificarea muncii depuse de Constantin Dăscălescu în calitate de membru al partidului. Fuseseră primit în 1945 și după patru ani a trecut și el prin filtrul controlului. Îi interesau pe cadreții activitatea politică dinainte de 23 august 1944 - a tatălui, a fraților și a lui, dacă a simpatizat cu mișcarea legionară și a luat parte la rebeliune, dacă a luptat pe frontul de Est, dacă a fost închis. Banale, netulburate de întâmplări deosebite, ar putea fi caracterizate copilăria, adolescența și prima tinerețe. Că n-a făcut politică de nici un fel - nici măcar în firava mișcare comunistă - era singurul repros ce i s-ar fi putut face. Cu „nu” a completat multe rubrici ale chestionarului de evidență a cadrelor: nu fusese în străinătate și nici nu avea rude peste hotare, nu cunoștea nici o limbă străină, nu primise nici o sancțiune de partid, nu fusese pe front, ca urmare nici nu căzuse prizonier, nu trecuse prin lagăr sau închisoare, nu avea titluri sau lucrări științifice, nu inventase și nu inovase nimic.

Tatăl, muncitor petrolist, simpatiza în deceniul IV cu țărăniștii și fusese pentru jumătate de an primar din partea PNȚ Nicolae Lupu. Din pricina orientării politice fusese dat afară din

„Vătaf”, „vechil”, „Baiazid” îi spuneau cunoscuții și colaboratorii lui Constantin Dăscălescu, ultimul premier comunist FOTO: Arhivele Naționale

serviciu și „retrogradat” din muncitor iarăși țăran, cum fusese și înainte de-a se angaja în industria petrolieră. Frațele Ion, laborant în 1944, simpatizase cu legionarii, fără a lua parte la vreo acțiune a mișcării. „A avut câteva discuții cu tata, scria Dăscălescu, care până la urmă l-a lecuit.” Decedat în timpul bombardamentelor asupra Ploieștilui, frațele cu trecut verzi nu i-a dat bătaie de cap viitorului premier. Scotocind printre rude, abia la soțul unei verișoare de-a soției s-au găsit „probleme”: de profesie judecător, fusese dat afară din partid pentru luare de mită. În rest - despre părinți, frați, unchi, mătuși, verișoare, soție, cumnați nu s-a găsit nimic interesant.

Date biografice: S-a născut la 2 iulie 1923, la Breaza de Sus, județul Prahova. S-a considerat că este „mic burghez” ca origine socială, deși tatăl său, Nicolae, lucrase o vreme ca

muncitor petrolist, iar bunicii fuseseră țărani săraci. Constantin Dăscălescu era de naționalitate română. Profesia inițială era de strungar în fier. Ulterior, pe baza studiilor de partid și a experienței s-a „calificat” activist cu studii superioare.

Studii: între anii 1930 și 1937 a făcut șapte clase primare la Școala de băieți nr. 1 din Câmpina, apoi patru ani la Gimnaziul Industrial din Câmpina, unde s-a calificat în meseria de strungar în fier. I-a plăcut meseria, avea să-și scuze ulterior dezinteresul pentru politică, și s-a străduit să o învețe cât mai bine. „Dimineața lucram în atelier și eram plătit cu 12 lei pe zi, iar seara făceam cursuri”, a scris într-o autobiografie. „A fost un elev bun, era de părere un fost coleg al elevului Constantin Dăscălescu, a fost preminat în toți anii.” În 1941, după terminarea gimnaziului industrial, a întrerupt

studiile și s-a angajat. După 1945 a fost școlit de partid. A urmat școala medie de șase luni pentru activiști de la Ploiești (1949-1950), apoi a absolvit și Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (curs de doi ani, fără frecvență). În 1959 a fost trimis să studieze în URSS, la Școala Superioară de Partid de pe lângă CC al PCUS, pe care a absolvit-o în 1962. Diploma de activist cu studii superioare i-a fost și lui, ca și altora, pașaport sigur către școlile „de stat”. A absolvit liceul, iar în 1973 a dat examene de diferență pentru a obține diplomă de la Academia de Studii Economice.

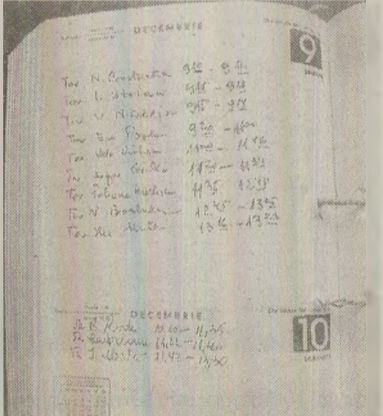
Moment-cheie în ascensiunea politică: Muncitorul Constantin Dăscălescu s-a înscris în Partidul Comunist în 1945. Mai mult formal, fără a pricepe cine știe ce politică.

(Continuare în pag. a II-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

De la ora 9:00 și până la 13:30 a ținut sâmbăta scurtă de la Cabinetul 2. Câteva minute le-a acordat Elena Ceaușescu, pe rând, lui Nicolae Constantin, Ion Stoian și Vasile Nicoliciu. Reper în programul zilei a fost Emil Bobu, reținut un ceas și jumătate (ora 9:26-11:00). Un sfert de ceas i-a fost apoi interlocutor ministrul Sănătății, Victor Ciobanu (ora 11:00-11:16). Mai rezista sănătatea lui Ceaușescu la atâtea zdruncinături de vești neplăcute, ședințe și primiri? Imposibil de precizat starea lui, de vreme ce s-a interzis doctorilor care l-tratara referințe scrise despre bolile sale. Interzise au fost și referințele la Ceaușești în securitizarea înregistrărilor făcute de Transcristea ce-i „garda” pe toți ceilalți componenți ai cercului puterii.

Sâmbătă, 9 decembrie, la Cabinetul 2 a fost primită și Suzana Gădea (ora 11:20-11:34). Despre diriguitora Culturii și „Educației socialiste”, vreme de zece ani (1979-1989), s-au păstrat puține amintiri. Suzana Gădea a devenit la un moment dat subiect de anecdota, fiindcă ghinionul a făcut-o să pătrundă neavizată în lumea creatorilor de ficțiune, a scris predecesorul ei Dumitru Popescu. Fusese o profesoară de chimie emerită, cu o cultură științifică solidă, de școală veche.” De-acelasi leat cu Tovarășa, deja în 1943 Suzana Gădea era asistent universitar la Universitatea din București. Cât

ce-au început „epurările” din școli și universități, la doar 29 de ani, Suzăna Gădea promovase în grad de conferențiar. Pe-atunci, tovarășa Lenuta se ocupa de copii, fără gând de chimie! După mai puțin sfert de ceas cu Suzana Gădea, Elena Ceaușescu a petrecut o oră și zece minute cu Poliana Cristescu (orele 11:35-12:45). Singurul acordat dintre membrii familiei, secretarul CC cu agricultura, Vasile Bărbulescu, s-a văzut și el, între patru ochi, cu cumnata (orele 12:45-13:05). Întâlnirea cu Ilie Matei, secretarul cu propagandă, a încheiat ziua. S-a lucrat însă și duminica la Cabinetul 2. Între 10:10 și 13:30, Tovarășa a discutat, pe rând, cu Constantin Radu, Silviu Curticeanu și Ilie Matei. Lovinia BETEA

JURNALE PERSONALE

9 DECEMBRIE

Am auzit că un economist și soția sa, care, ieșind de la barul Traian, ar fi găsit niște manifeste pe scări și le-ar fi luat ca să le citească, au fost reținuți de milițieni și civili, bumbăcâți bine și apoi eliberați. Au reușit, probabil, să convingă „organele” că manifestele nu s opera lor. Pe de altă parte, în Alexandru cel Bun au fost găsite sute de manifeste în casele scârilor sau chiar lipite pe afișierele din holurile blocurilor. Mai mulți mi propun să facem împreună manifeste și nu mi pot da seama dacă e înconștientă - e imposibil să nu știe cât sunt de „păzit” - sau, pur și simplu, provocare. Le răspund în doi peri că eu mi-am făcut treaba - și chiar pe față, în nume propriu - așa că fabricatul manifestelor clandestine și l-pot asuma și alții. De fapt, nu mi-ar plăcea să fac asta, dar eu nu mai pot lucra conspirativ, iar să fac manifeste pe care „ei” să le ridice de la mine - ca să mai aibă și „probe” impropria mea - asta chiar n-am chef. Ca să nu mai spun că aș periclita orice operațiune ce are nevoie de conspirativitate etanșă. Una e să riști cu sens, alta e acționezi pur și simplu proteste.

Peisajul străzii e tot mai sumbru. S-au înmulțit „caprele cu trei lezi”: doi milițieni, unul de la gârziile patriotice, un civil sau unul de la grăniceri (care au fost trecuți la „interne”).

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

9 decembrie (sâmbătă)

Soarele răsare la 7:40, apune la 16:36
Luna răsare la 13:50, apune la 3:36
Sărbătoare creștină: Zămislirea Sf. Fecioare Maria de către Sf. Ana; Sf. Proorociță Ana

S-a întâmplat la 9 decembrie 1989

- Agenția ACTC, citând surse militare, transmitea că forțele armate ale SUA staționate în Coreea de Sud continuau diverse manevre având ca scop provocarea și intimidarea. Astfel, avioane de asalt au efectuat exerciții militare deasupra zonei situate în apropierea liniei de demarcație militară. Au fost organizate manevre aeriene, la care au luat parte peste 330 de avioane de luptă, inclusiv bombardiere de tipul „F-16”, capabile să transporte încărcături nucleare;
- Un individ înarmat cu o pușcă automată a pătruns într-una din aulele Universității din Montreal (Canada), a cerut bărbaților să iasă și a deschis foc asupra studenților prezenți în aula, asasinând 14 și răniind 12. După ce poliția a înconjurat clădirea universității, asasinul s-a sinucis.

Ramona VINTILĂ

JURNALUL ZILEI

La Viena au avut loc lucrările Comisiei mixte de colaborare economică și cooperare tehnico-științifică româno-austriacă. Evenimentul se afla la a IX-a sesiune. La Teatrul Bacovia din Bacău a avut loc premiera unei noi creații dramatice, semnată Ion Băieșu.

Convorbiri româno-austriece

La Viena a avut loc cea de-a IX-a sesiune a Comisiei mixte de colaborare economică și coope-

rare tehnico-științifică româno-austriacă. În cadrul întâlnirii au fost abordate probleme privind stadiul relațiilor economice reciproce.

Au fost stabilite măsuri care să stimuleze dezvoltarea și diversificarea schimburilor comerciale și a cooperării economice bilaterale.

Delegația română a fost condusă de Ioan Ungur, ministrul Comerțului și Cooperării Economice Internaționale.

(Continuare în pag. a II-a)

INCINERAȚI PE „RUGUL” REVOLUȚIEI

„Hai să te pup, că nu știu dacă mă mai întorc”

În 1989, timișoreanul Ioan Stanciu avea 42 de ani și era operator chimist la „Spumotim”, o întreprindere cu un nume ciudat, unde se fabricau saltele din buret. Și cu asta s-a ocupat până în seara de 17 decembrie. Seara în care a ajuns pe treptele Catedralei, un loc sfânt în care, fără să știe, își dăduse întâlnire cu Moartea.

Și acum, la două decenii de la dispariția lui în neant, Mărioara, soția lui Ioan Stanciu, și-l amintește și îl descrie ca pe un om săritor, un suflist care ajuta pe oricine avea vreo nevoie. Locuiau la bloc, dar el găsea în orice moment câte ceva de meșterit. „Era un om priceput, care se ocupa de absolut toate de pe lângă casă. Iar atunci când i se iveau ceva de făcut, fie chiar și muncă la negru, nu refuza pe absolut nimeni. Părinții

mei locuiau la Stamora. Ori de câte ori avea vreo zi liberă se ducea și acolo, ca să-i ajute la munca pe câmp.” Concediile, în schimb, erau sfinte: plecau cu toții la munte ori la mare. Dar ca niciodată în vara anului 1989, soții Stanciu și-au făcut însă concediile separați. El a fost cu una dintre fetele lor în Delta. Nu că ar fi fost, neapărat, un pescar pasionat. Dar îi plăcea să iasă cât mai des în natură, în aer liber. Acasă fiind, se mai ducea din când în când pe stadion, mai ales la meciurile echipei Poli-Timișoara. În plus, era pasionat până aproape de fanatism de motocicletă și de mașini. Mai întâi avusese o motoretă, apoi o motocicletă, după care urmas, bineînțeles, o Dacie. Dar, ca toți pasionații de motoare visa, bineînțeles, la un Harley David-

son. Iar atunci când pe televiziunea sârbească se dădea raliuri auto, făcea tot posibilul să nu piardă vreunul. Politică n-a făcut. De fapt, în adâncul sufletului său, nu suporta regimul comunist. Soția lui își amintește că totuși „cei de la muncă au tot încercat de mai multe ori să-l bage în partid. Uneori l-au «momit» cu mici funcții de conducere, alteori cu sporuri de salariu. Sau cu te miri ce avantaje dintr-astea mărunte. Dar de fiecare dată a știut să se «fofileze». Iar pe comuniști îi numea așa care se bat cu cărămida în piept”.

„Iar pe la chefuri nu pierdea nici o ocazie să spună bancuri politice. Și le spunea cu haz, de se tăvăleau așa pe jos de răs.”

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„I-AM PRIVIT ÎN OCHI”

„Nu, nu pot să uit niciodată ziua de 21 decembrie 1989, zi de după un 17 și un 20 (după ce ascultasem la Europa Liberă cum se trăgea în rafale de mitralieră, chiar dacă poate, la intimidare, chiar dacă cu rîcoșeuri în ființe umane. Chiar dacă cu 50 și ceva de victime umane pierdute, după incinerare, prin canalele perifericilor bucureștene. Puțin e oare?). Au rămas foarte bine întipărite în mintea mea de tată a doi copii (unul de 9 ani, iar celălalt de 6 luni, pe atunci). Fusesem, toată tinerețea, un răzvrătit, nu înțelegeam de ce trebuia să fac compromisuri pentru ca să pot trece prin lume.”

De ce trebuia să spun că îmi place ceea ce detestam, de ce trebuia să mă fac că îmi e bine când mă simțeam umilit? De ce trebuia să tac când mi-era frig, când nu găseam mâncare pentru copii nici dacă îmi vindeam sângele (atunci ni se dădea un bon cu care nu puteam mânca decât personal la o cărciumă prestabilită)? De ce trebuia să merg să mi se

aprobe (cu «cotizație» către doamna doctor) 1 din cele 4 pachete prescrise pe rețetă de lapte praf din import, după ore și ore de stat la coadă, pentru pruncul meu pe care alții îl botezaseră «viitorul țării»?

De ce soția mea, membră de partid, trebuia să alimenteze conturile partidului unic, partid căruia nu-i păsa de plebea ce se zbătea în mari neajunsuri?

De ce trebuia să scot din vocabularul fiicei mele de clasa II-a cuvinte ca banană, mandarină, portocală, Pepsi, apă caldă?

De ce trebuia ca eu, fără voie, să-i lărgesc universul cu: rație de alimente, nu se poate, nu ai voie, nu există, nu trebuie?

De ce n-am avut voie să știu ce sunt kiwi, papaia, mango, avocado și alte ciudățenii pe care nici în dicționare nu știam să le caut?

De ce trebuia să fac rost de cafea doar la negru (în iunie 1989, după nașterea fiului meu, trebuind să am ceva de «tratație», am dat 600 de lei,

adică 25% din salariu pentru un pachet de 250 grame)?

De ce trebuia să-mi învăț copilul să recite poezii patriotice când mie îmi venea să spun prostii la adresa «celor mai iubiti»?

De ce trebuia să mă fac că nu știu că alții, răzvrățiți, ca și mine, și care nu suportau ceea ce ni se întâmpla, au «dat p'afară», au ieșit în stradă?

Era tabu să știi că alții se răscoală? Că cer să fie recunoscuți ca vietăți, și nu ca roboți, să fie recunoscuți ca oameni cu suflet, cu biografii, și nu ca simple numere dintr-o mulțime ce se apropia de 23 de milioane? Pentru mine nu a fost tabu... Am fost, alături de alți prieteni și colegi, în ciuda tuturor insistențelor și rugămintilor membrilor familiei și cunoscuților, printre cei care s-au aflat în zona Teatrului Național, și la Inter, și la Romană, și am văzut bălți de sânge ca la sacrificarea de animale, sânge pe ziduri, pe stâlpi, sânge la canal.

(Continuare în pag. a II-a)

Activiștii îi spuneau Baiazid

Redăm în continuare modul cum a rămas Constantin Dăscălescu în amintirile lui Dumitru Popescu și Silviu Curticeanu.

„Am mai avut un muncitor promovat de N.C. scrie Dumitru Popescu. La rang foarte înalt - C. Dăscălescu, surprins de prăbușirea din Decembrie '89 în postul de prim-ministru al României. Acesta nu avea trăsăturile generației proletare edulcorate, de după Dej, și înșuși Ceaușescu l-a ținut mult timp în rezervă, la județ, conștient că poate

strica imaginea regimului său, pe care-l voia șlefuit, emancipat, suficient de evolut să facă față deschiderii spre Vest. Dăscălescu rămăsese un troglodit. Disprețuia „de plano” cultura, manierele și orice rigori morale în politică. În județul lui se bătuse orbește pentru investiții, nu atât ca să ofere populației altă viață, cât pentru a-și orna propriul curriculum vitae cu mari ctitorii, pregătindu-și trambulina de lansare spre centru. Elena Ceaușescu, marea nostalgică a mâinilor

de fier proletare de altă dată, l-a determinat pe N.C. să-l aducă în Centrăla, pentru început ca secretar cu agricultura, funcție necunoscută până atunci, și, apoi ca numărul doi al Partidului, secretar organizatoric. Pe unde a trecut, Dăscălescu a tunat și a fulgerat, personalitatea lui neputându-se încheia și exprima în ceva coerent, ci numai în exclamații radicale și în sentințe sumare, fără drept de apel.

(Continuare în pag. a II-a)

INCINERATI PE „RUGUL” REVOLUTIEI

STANCIU IOAN: „HAI SĂ TE PUP, CĂ NU ȘTIU DACĂ MĂ MAI ÎNTORC”

(Urmare din pag. 1)

„Aveam rude la țară, deci trăiam binișor”

La un moment dat, Ioan Stanciu a vrut să fugă din țară. „S-ar fi dus oriunde, în Austria, în Germania, țările preferate pe atunci de toți fugarii români. Numai aici să nu mai stea. Adevărul este că eu am fost cea care n-a fost de acord cu această idee și i-am spus că, dacă pleacă, o să plece singur, pentru că eu o să rămân aici din cauza copiilor. Totuși, el a reușit o dată.” „Era prin 1974, când a apucat să meargă într-o excursie, aici aproape, în Ungaria.” Doamna Stanciu recunoaște că, deși nu o ducea chiar pe roze, în ultimii ani ai regimului comunist familia lor nu s-ar fi putut plânge că trăia în lipsuri dramatice. „Aveam părinți și alte rude la țară, deci trăiam binișor. De la ai noștri mai primeam câte ceva de ale gurii. Ne descurcam cu mâncarea, iar asta costa pe atunci cel mai mult. Adevăratele probleme erau cele legate de căldură și de apă caldă. O dată la două-trei seri, încălzeam apă pe aragaz, îi spălăm mai întâi pe copii și abia apoi făceam și noi baie, în aceeași apă. În rest... la fel ca în toată țara: cartele la zahăr, la pâine și ulei, exact ca peste tot”. La 16 decembrie 1989, soții Stanciu s-au dus la țară să taie un porc. Acolo, o vecină le-a povestit câte ceva despre pastorul Tökes, despre care ei nu știau mare lucru. „Sau cel puțin eu nu știam. Dar apoi am început să cred că soțul meu știa mult mai multe decât mine”, consideră acum doamna Stanciu. În jurul orei 13:30, amândoi văzuseră de pe balcon niște camioane militare pline cu soldați, care mergeau spre Calea Girocului. Ușor speriată, femeia l-a întrebat „unde ai de gând să te duci, nu-i vezi pe ăștia ce hotărâți sunt? Doar nu vrei să te omoare?”. Și, într-adevăr, nu s-a mai întors niciodată. Acum, soția lui își amintește că, la scurt timp după ce el a ieșit pe ușă, s-a gândit să-l cheme înapoi. A ieșit după el,

Groapa comună din Cimitirul Eroilor – un loc în stânga în care au fost descoperite cadavrele martirilor timișoreni care au avut „norocul” să nu ajungă în cuptorul Crematoriului „Cenușa”

Presimțiri?

Soții Stanciu au ajuns acasă în dimineața de 17 decembrie 1989. Ceva mai târziu, Ioan s-a dus la frizer ca să se tundă. S-a întors acasă pe la prânz, dar nu i-a povestit soției ce se întâmpla prin oraș. Aveau în casă o sticlă cu bere; a băut un pahar, a fumut o țigară și apoi s-a decis brusc să se ducă în oraș. În jurul orei 13:30, amândoi văzuseră de pe balcon niște camioane militare pline cu soldați, care mergeau spre Calea Girocului. Ușor speriată, femeia l-a întrebat „unde ai de gând să te duci, nu-i vezi pe ăștia ce hotărâți sunt? Doar nu vrei să te omoare?”. Și, într-adevăr, nu s-a mai întors niciodată. Acum, soția lui își amintește că, la scurt timp după ce el a ieșit pe ușă, s-a gândit să-l cheme înapoi. A ieșit după el,

dar nu l-a mai văzut. „Este vorba doar despre un minut sau două, dar nu l-am mai zărit. A dispărut brusc, de parcă ar fi plecat în fugă.” De fapt, înainte de a pleca în oraș, Stanciu a trecut pe la unul dintre vecinii lui. Iar atunci când soția lui îl căuta ca să-l cheme înapoi, el se afla la câțiva pași, în casa aceluia. Un pic mai târziu a ieșit în oraș, împreună cu acel vecin. Dar, înainte de a ajunge în centru, Stanciu a insistat să treacă și pe la Spitalul de Ortopedie, unde era internat un prieten al său. Un prieten de la care a ținut, cu tot dinadinsul, să-și ia rămas bun. O fi bănuț că nu mai are mult de trăit? N-ar fi exclus, mai ales că Stanciu nu a fost singurul martir timișorean care și-a presimțit moartea.

Ucis pe treptele catedralei

Acestea sunt ultimele informații certe pe care le-a mai aflat doamna Stanciu despre soțul ei. În rest... doar zvonuri. Ceva mai târziu, către sfârșitul lunii

decembrie 1989 i s-a spus că el ar fi fost împușcat pe treptele catedralei din oraș. Că ar fi fost lovit în zona toracică de un gloanț exploziv care l-ar fi făcut țândări pe-dinăuntru. Dar nici măcar trupul nu l-a mai găsit vreodată.

Abia în vara anului 1990 ea a mai aflat că soțul său ar fi fost dus totuși la Spitalul județean, de unde cadavrul lui ar fi fost furat și trimis la Crematoriul „Cenușa” din București, unde a fost incinerat în secret, alături de ceilalți 43 de martiri ai Timișoarei care au avut aceeași soartă cumplită. Totuși, femeia nu crede nici măcar acest zvon. „Nu cred că ar fi ajuns la București. Din Spitalul județean s-au mai furat și alte cadavre. Unele s-ar putea să fie cele care au fost arse undeva la Freidorf. Nu știu. Concret, nimeni nu mi-a dat nici un act din care să rezulte că a fost dus la București. Dar, în același timp, nu am nici un fel de act din care să rezulte ceva despre soarta lui. Nimic absolut. Omul meu a dispărut definitiv, de parcă nu ar fi trăit niciodată în lumea asta”.

Vasile SURCEL

Membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român (III)

– Ighet Viorel – prim-secretar al Comitetului județean de partid Mureș
– Ilie Gheorghe – maistru, secretar al comitetului de partid, Șchela de foraj Stoian, Gorj
– Iliescu Lucian – director, Întreprinderea de mașini grele Giurgiu
– Inceu Ioan – prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Covasna
– Ion Marin – director, IAS Insula Mare a Brăilei
– Ion M. Nicolae – ministrul industriei chimice și petrochimice
– Ionaș Letiția – prim-secretar al Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud
– Ionescu Alexandru – director general Agerpres
– Ionescu Mircea – prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Iași
– Ionescu Ștefania – prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Teleorman
– Iordache Constantin – contraamiral, loctiitor al Comandantului marinei Militare – Constanța
– Iordache Paula-Gabriela – secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid Olt
– Isăroiu Angela – secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid Mureș
– Ivașcu Marin – director general al Institutului central de fizică București
– Jipa Natalia – secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid Bacău
– Josu Ioan – președinte al CAP Topolovăț, Timiș
– Kopandă Alexandru – șef sector, Secția Propagandă și Presă a CC al PCR
– Laudoni Diamanta – vicepreședinte, Comitetul Național pentru Știință și Tehnologie
– Lavu Ilie – secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Ialomița
– Laza Ileana – confecționar, secretar al Comitetului de partid, Întreprinderea de confecții Arad
– Lazăr Maria – prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Buzău
– Leuștianu Floarea – prim-secretar al Comitetului județean de partid Neamț
– Liptak Iuliana – confecționară încălțăminte, secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de piele și încălțăminte, „Crisul” Oradea, Bihor.
– Lungu Anton – prim-secretar al Comitetului județean de partid Brăila
– Manole Paul-Nicolae – secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Teleorman
– Marcoșanu Dimitrie – Virgil – prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Cluj
– Marina Mihai – prim-secretar al Comitetului județean de partid Constanța
– Matei Ilie – secretar al CC al PCR
– Măreanu Ana – secretar al Comitetului comunal de partid Racovița – Sibiu
– Măndiță Eugenița – secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid Giurgiu
– Mănescu Manea – vicepreședinte al Consiliului de Stat
– Mihai Nicolae – adjunct al șefului Secției Relații Externe a CC al PCR

– Mihalache Nicolae – adjunct al șefului Secției Organizatorice a CC al PCR
– Milea Vasile – ministrul Apărării Naționale
– Mitea Constatin – adjunct al șefului Secției Propagandă și Presă a CC al PCR
– Mitran Ion – redactor-șef al ziarului Știința
– Moga Ioachim – prim-secretar al Comitetului județean de partid Cluj
– Moldovan Lucreția – secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud
– Molnar Emeric – președinte al CAP Tușnad – Harghita
– Morar Ioan – instructor al CC al PCR
– Moraru Mihai – șef sector, Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale
– Moraru Niculina – prim-secretar al Comitetului de partid Vrancea
– Moș Petru – prim-secretar al Comitetului municipal de partid Timișoara – Timiș
– Mureșan Ana – ministrul Comerțului interior, președinta Consiliului Național al Femeilor
– Mureșan Ion – maistru, secretar al Comitetului de partid pe fabrică, Combinatul de utilaj greu Cluj-Napoca
– Nacu Maria – maistru, Combinatul de fibre sintetice Săvinești, Neamț
– Nae Elena – prim-secretar al Comitetului județean de partid Botoșani
– Nagy Ferdinand – ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii
– Năstase Diomid – director, Întreprinderea de rulmenți Bărlad – Vaslui
– Neamtu Ion – director, SMA Miroși, Argeș
– Necula Alexandru – ministru secretar de stat, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale
– Necula Viorica – adjunct al ministrului Educației și Învățământului
– Nedelcu Marin – președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din transporturi și telecomunicații
– Negrea Ion – adjunct al șefului Secției Organizatorice a CC al PCR
– Negucioiu Aurel – rector, Universitatea Cluj-Napoca
– Nicoară Ioan-Cornel – director, Combinatul minier al cuprului, Roșia Poeni – Abrud, Alba
– Niculescu Mihail – director general adjunct, Institutul central de cercetări metalurgice București
– Niculescu Mihalache – strungar, secretar al Comitetului de partid, Întreprinderea de mașini-unelte și agregate București
– Niculescu Paul – președinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Producție, Achiziții și Desfacere a Mărfurilor – CENTROCOOP
– Niculiță Mihai – secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Maramureș
– Niță Constantin – secretar al Consiliului Central al UGSR
– Niță Ion – electrician, secretar al Comitetului de partid – Șchela de producție petrolieră Drăgășani, Vâlcea
– Nuțu Maria – secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului de partid Caraș-Severin

ARTICOLUL ZILEI

Alimentația științifică în folosul sănătății

Pe parcursul evoluției sale, specia umană și-a creat un metabolism complex deservit de un echipament enzimatic foarte vers. Aceasta a făcut ca omul, mai mult decât alte ființe, să fie dependent de aportul de nutrienți din mediul extern. Așa se explică faptul că, mii de ani, biodisponibilitățile noastre alimentare au fost influențate doar de factori climaterici și geografici. În ultimul secol însă, industrializarea a imprimat o componentă negativă alimentației. Nu-i mai puțin adevărat că prelucrarea produselor alimentare are și efectele sale favorabile ca: distrugerea microorganismelor, inactivarea unor enzime care produc degradări calitative și nutriționale, distrugerea componentelor antinutritive existente în hrană, înlesnirea proceselor de digestie și altele.

Așadar, nimeni nu neagă importanța prelucrării industriale. Ceea ce impietează asupra calității alimentației este suprafinarea unor produse, insistența de a le face mai atractive, ceea ce indirect le sărăcește în componența de nutritivi. În alegerea alimentelor, consumatorul știe foarte puțin despre trebuințele sale organice și adesea se lasă furat de anumite tentații alimentare. Pentru a răspunde solicitărilor „moderne”, în toată lumea, industria alimentară și-a orientat producția spre un înalt grad de prelucrare: obținând produse mai albe, mai limpezi, mai col-

orate, dar mai puțin nutritive și chiar dezechilibrante. Astfel, suprafinarea făinii face ca peste jumătate din conținutul inițial de vitamine și săruri minerale să se elimine. Această situație are, desigur, ecou negativ asupra organismului uman, știind că mii de ani cerealele au fost principala sursă de vitamine din complexul B și de vitamina E, asigurând în principal aportul de macro și microelemente. Preferința pentru dulciuri a creat o creștere a consumului de zahăr până la valori dezechilibrante. Se știe însă că surplusul consumului de zahăr epuizează treptat organele producătoare de hormoni (pancreasul în special) și indirect duce la obezitate, dislipidemie, diabet etc. Eliminarea celulozei din produsele alimentare, prin același procedeu al suprafinării, a dus în ultimii ani la o incidență crescută a bolilor digestive, la dereglarea metabolismului bilă-săruri minerale, la creșterea colesteroliei și la cancer de colon. Același procedeu al suprafinării a dus și la dezechilibrul vitamino-glucidic, cu efecte negative directe asupra fiziologiei celulei.

Rolul echilibrant revine consumului de legume și de fructe care lângă celelalte alimente păstrează un perfect echilibru între vitamine și glucide.

Prof. dr. docent Iulian Mincu
Femeia, nr. 12/1989

DIN ARHIVA CC AL PCR

Teatrele raportau îndeplinirea planului

Raport cu privire la îndeplinirea planului repertorial al instituțiilor de spectacole și concerte pe anul 1989 și al proiectului stagiumii 1990 (I)

I. În lumina sarcinilor reieșite din Programul Directivă și Tezele pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român, din expunerile și cuvântările tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, din îndrumările și recomandările tovarășei academiciene doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-viceprim-ministru al Guvernului vizând necesitatea perfecționării continue și intensificării activității de ansamblu în domeniul politico-ideologic, cultural-educativ și artistic, Consiliul Culturii și Educației Socialiste s-a preocupat în permanență de sporirea contribuției tuturor instituțiilor teatrale și muzicale la educarea în spirit comunist, revoluționar, patriotic a maselor de oameni ai muncii, a tinerei generații, la formarea omului nou, cu un vast orizont de cultură și înaltă conștiință socialistă, atașat profund cauzei edificării socialismului și comunismului în România.

Biroul Executiv și Comisia pentru problemele teatrale și muzicale ale Consiliului Culturii și Educației Socialiste au luat măsuri de completare și îmbunătățire a repertoriului pe anul 1989, incluzând noi și valoroase lucrări dramatice și muzicale, în care se oglindește uriașul proces al construcției politico-sociale în „Epoca Nicolae Ceaușescu”, voință hotărâtă a poporului nostru de a transpune în fapte documentele progra-

matice adoptate de partid, importanța Actului istoric de la 23 August 1944, a caracterului profund revoluționar al Congresului al IX-lea al partidului, marile obiective economice și sociale realizate. Precizăm că lucrările aprobate în repertoriul stagiumii 1989 au fost pregătite și difuzate publicului, majoritatea dintre ele fiind realizate la un înalt nivel artistic, fapt relevant și cu prilejul fazei finale a Festivalului Național „Cântarea României”.

S-au distins, în acest cadru, spectacolele cu piesele: „Moștenirea” de Titus Popovici, la Teatrul Național „I.L. Caragiale” din București; „Pitcul din grădina de vară” de Dumitru Radu Popescu, la Teatrul Național din Craiova; „Cartea lui Iovita” de Paul Everac, la Teatrul Național din Iași; „A treia teapă” de Marin Sorescu, la Teatrul „L.S. Bulandra”; „Condamnata la libertate” de Dinu Săraaru (dramatizare), la Teatrul Dramatic „Maria Filotti” din Brăila. În domeniul muzical menționăm spectacolele de operă: „Eminescu” de Paul Urmezescu, libretul de Gheorghe Bută, la Opera Română din București; „Călătorie în zori” de Liana Alexandra, libretul de George Arion, la Opera Română din Timișoara; de operetă: „Vis de primăvară” de Elly Roman, libretul de Val Săndulescu, la Teatrul Liric din Craiova; de balet: „Cântec înalt” de Irina Ogădescu-Țuțuianu; „Vibrații contemporane” de Șerban Nichifor, la Opera Română din București; Simfonia a V-a, „Pro patria” de Șerban Nichifor și poemul simfonic „Flăcări” de Cătălin Ursu, la Filarmonica „George Enescu” din București.

Consiliul Culturii și Educației Socialiste, împreună cu alți factori, a organizat și în

acest an spectacole de amploare consacrate unor evenimente și aniversări de mare importanță (1 Mai, 23 August), cu participarea celor mai reprezentative colective artistice și a unor actori și muzicieni de frunte.

Instituțiile de spectacole și concerte s-au preocupat intens de valorificarea potențialului uman și material, reușind o mai bună organizare a muncii, întărirea disciplinei în toate sectoarele, însușirea și respectarea legalității socialiste. Nu s-au înregistrat abateri de la programele repertoriale aprobate, îmbunătățindu-se și sprijinul acordat instituțiilor de către organele locale.

Cu toate acestea, există încă unele neajunsuri în activitatea de ansamblu a instituțiilor teatrale și muzicale, cum ar fi: calitatea artistică mai scăzută a unor spectacole, efortul insuficient de a menține spectacolele la un nivel ridicat în turnee și deplasări, deficiențe în folosirea judicioasă a tuturor cadrelor artistice etc. De asemenea, unele instituții de profil nu au reușit să-și realizeze integral și ritmic indicatorii de autofinanțare și autogestune, fapt ce a condus în unele cazuri la scăderea numărului de spectatori și slăbirea eficienței economice a unor manifestări artistice. În legătură cu toate aceste aspecte, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, împreună cu organele locale, a adoptat măsuri concrete, astfel încât ele să fie înlăturate și să se asigure îndeplinirea și depășirea tuturor indicatorilor stabiliți, să se realizeze o îmbunătățire radicală a întregii activități.

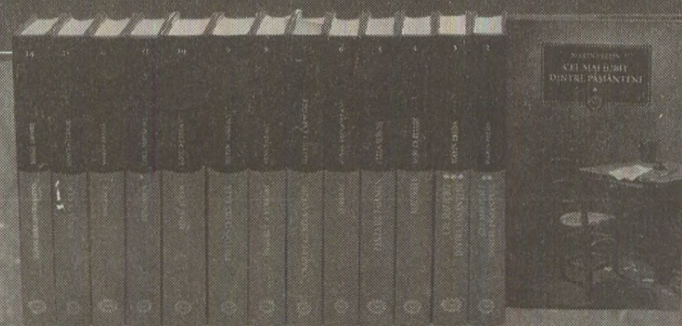
Arhivele Naționale,
Fond CC al PCR – Secția Propagandă și Agitație, dos. nr. 77/1989

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri,
numai cu **JURNALUL NAȚIONAL**
CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE
www.jurnalul.ro

10⁹
LEI

Cartile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

DIN ARHIVA MINISTERULUI DE EXTERNE

Gregor Gysi, ales în fruntea comuniștilor est-germani de un Congres extraordinar

Reportul Ambasadei României la Berlin către Ministerul Afacerilor Externe

09 decembrie 1989, ora 15.45
Tovarășului Ion Stoian, Ministrul Afacerilor Externe,

Pentru operativitate, prezentăm principalele idei din cuvântările rostite la Congresul extraordinar al PSUG, de Gregor Gysi (ales președinte al partidului) și Hans Modrow, președintele Consiliului de Miniștri:

1. Gregor Gysi:
Partidul trebuie să aibă din nou o conducere care să se ridice împotriva fenomenelor de dezmembrare și să recâștige capacitatea de acțiune. Necesitatea unei rupturi definitive de socialismul stalinist, administrativ-centralist care a dus la o criză politică, economică, la corupție și abuz de putere. Societățile vest-europene, în special cea din RFG, nu prezintă un sistem pur capitalist, de la care nu se poate învăța nimic. Trebuie apreciate realizările moderne ale acestora printre care: formele libere ale competiției economice, politice și culturale, practica co-decizie (participarea la hotărâri), în întreprinderi, tripla despărțire a puterilor în stat (legislativă, executivă, justiție), creșterea rolului opiniei publice, înaltul stadiu al științei și tehnicii etc. Aceste realizări sunt însă limitate de interesele strategice de putere ale monopolurilor capitaliste, îndeosebi ale concernelor transnaționale, ale complexurilor militar-industriale internaționale. RDG nu vrea să înlocuiască puterea birocrăților politici cu cea a magnatilor capitalului, ci dorește să meargă „pe o a treia cale”, dincolo de socialismul stalinist și dominația monopolurilor tradiționale.

Această a treia cale se definește prin: democrație radicală și stat justițiar, umanism, dreptate socială, protecția mediului înconjurător, afirmarea unei reale egalități a femeii. Sursele acestei căi sunt tradițiile: social-democrate, socialiste, comuniste nestaliniste, antifasciste și pacifiste. Noul partid va fi un partid modern, în care politica va emana de la bază, de la organele alese democratic și nu de la o linie generală impusă de

Gregor Gysi, la conferința de presă organizată după alegerea sa în fruntea comuniștilor est-germani FOTO: Reuters

sus sau de la aparatul partidului.

Vor fi schimbate structurile partidului, astfel încât să se împiedice dominația singulară a conducerii sau a unei persoane.

Partidul nu se va dizolva sau scinda, dar va adopta un nou nume. Partidul se va organiza pe principii teritoriale, ceea ce nu exclude activitatea membrilor de partid în întreprinderi. Se desființează gărziile muncitorești care sunt anacronice. Gysi s-a referit, de asemenea, pe larg, la problema corupției și abuzului de putere al foștilor membri ai conducerii PSUG.

2. Hans Modrow:
Prima sarcină a partidului constă în apărarea existenței țării și a păcii, care sunt periclitate.

Guvernul a adoptat măsuri pentru ca în țară să fie restabilită ordinea și legalitatea.

Illegalitățile vor fi demascate, dar vor fi combătute fenomenele de anarhie. Guvernul va face o întâlnire cu toți directorii generali de combinate, pentru relansarea activității economice, inclusiv cu utilizarea capitalului străin. În acest scop, vor fi elaborate prevederi legale corespunzătoare. La 30 noiembrie, producția industrială de mărfuri a fost realizată, dar și de combinate, mai ales construcția de mașini, au restanțe de 1,5 miliarde mărci. Agricultură a îndeplinit planul, livrând statului integral producția de produse animale. La 30 noiembrie, industria a onorat exportul în proporție de 90% (est) și 99,2% (vest). Aliații RDG și guvernul arată că o reunificare a celor două state germane nu se află la ordinea zilei. Un stat RDG suveran și socialist reprezintă o premisă pentru stabili-

tatea politică din Europa și interesele altor state, de exemplu ale Franței și Marii Britanii, sunt orientate spre existența a două state germane. Și președintele Bush a reafirmat la recenta întâlnire cu Gorbaciov, menținerea granițelor existente, a existenței celor două state germane și a realităților postbelice. RDG a propus o comunitate contractuală a celor două state germane, cancelarul Kohl a extins această idee prin propunerea unor „măsuri confederative”, ceea ce este „un început ponderat pentru viitoarele dezbateri”.

Se pune, în primul rând, problema extinderii cooperării și este important faptul dacă acesta reprezintă „un pas confederativ”. Ca stat în centrul Europei, RDG trebuie să se înscrie pe calea depășirii divizării Europei. Perspectiva pe termen lung a

raporturilor dintre cele două state germane ține de viitor. Aceasta va fi încadrată în evoluția general-europeană, o unificare a RDG cu RFG nu este o problemă a politicii actuale. Colaborarea contractuală a celor două state germane, în cadrul unei noi calități, va crea elemente ale unor noi structuri pentru viitorul mai îndepărtat.

3. Congresul a ales, cu majoritate de peste 95%, în funcția de președinte al partidului pe Gregor Gysi, precum și un comitet director („Vorstand”), format din 100 membri, și o comisie de arbitraj. Programul, statutul și numele partidului urmează să fie discutate și adoptate în congres la sfârșitul săptămânii viitoare, când se continuă lucrările congresului.

Câteva date referitoare la Gregor Gysi: este în vârstă de 41 de ani, de profesie avocat, a fost până acum președintele Camerei Avocaților din Berlin. S-a remarcat, în ultimele luni, printr-o activitate foarte intensă în cadrul mișcării de înnoiri și reforme și un critic angajat al cazurilor de corupție și abuz de putere. A făcut parte din Comisia de anchetă, precum și din Comisia de lucru pentru pregătirea congresului. Provine dintr-o familie de intelectuali. Tatăl său, Klaus Gysi, a activat înainte de război în mișcarea de tineret comunistă, în rândurile PCG, a desfășurat activitate politică antifascistă în Franța și în URSS, iar după război a fost ministru al Culturii, ambasador la Roma și secretar de stat la Departamentul Culturii. Mama sa este născută la Petersburg (Leningrad), a studiat la Berlin, a desfășurat activitate antifascistă, a fost internată într-un lagăr de concentrare german din Franța (ambii părinți sunt evrei). După război a lucrat la Ministerul Culturii, desfășurând și alte activități în domeniul cultural (edituri, teatru etc.).

Gheorghe Caranfil

Document din volumul:
1989 – Principiul dominoului.
Prăbușirea regimurilor comuniste europene, Ediție de: Dumitru Preda și Mihai Rătegan, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 418-420

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU

Centrala industrializării laptelui, cu sediul în Strada Walter Mărăcineanu nr. 1-3, Sector 1, încadrează în condițiile legii 12/1971 dactilografe și paznic de noapte (bărbat).

Asociația locatarilor Ștefan Mihăileanu nr. 27, Sector 2, angajează fochist pensionar – normă și cameră de locuit.

ICS Comaliment, București, cu sediul în Strada C.A. Rosetti nr. 5, Sectorul 1, încadrează de urgență următoarele categorii de personal: lucrători gestionari aliment, vânzători, primitori-distribuitori, motocuterist. Soli-

citanții vor avea domiciliul stabil în București.

VÂNZĂRI

Vând vitrină vieneză deosebită, blăniță nărcă, măsuță patru scaune, mașină de spălat, îmbrăcăminte bărbătească 46.

Vând videorecorder Național, patru casete, telecomandă, digital Scanner. Vând Dacia 1300, an fabricație 1983, mașină de cusut Singer.

Vând televizor Elcrom în garanție. Vând Skoda 120 L, galbenă, din 1979, în stare excepțională.

Vând mașină de tricatat cu cartelă, performantă.

tv 9 decembrie 1989

13:00 Telex

13:05 La sfârșit de săptămână

Din inimă un cântec pentru țară. Muzică populară Cu: Ionela Prodan, Domnița Săbăduș-Pop, Mariana Ciurel, Germisara. Reportaj de Rodica Rău. Secvențe muzical-lirice cu Elena Gaja-Muntean. Filmări pe baza scrisorilor. Reportaj. Un cântec pentru dumneavoastră cu Denise Roman. Din Fono-Filmoteca de aur. Cântec de neuitat cu Dorina Drăghici. Prognoza meteo a lunii decembrie. Din universul desenului animat. Telesport. Mari momente ale baletului. Autograf muzical: Monica Anghel, Doru Stelian. Redactorii ediției: Liviu Tudor Samuilă, Irina Nistor

14:45 Săptămâna politică

15:00 Închiderea programului

19:00 Telemagazin. Înfațuim hotărârile marelui forum al comuniștilor români!

19:25 Sub tricolor, sub roșu steag. Versuri patriotice, revoluționare

19:35 Teleenciclopedia

Redactori: Cornelia Rădulescu, Ioan Ionel

20:05 Crizantema de aur. Selecțiuni din Concursul de interpretare al româniei – Târgoviște, 1989. Redactor Florentina Satmari

20:40 Film artistic. A trăit pentru muzică

22:20 Telemagazin

22:30 Închiderea programului

vremea

În țară, vremea a devenit în general închisă cu cerul variabil. Înnoiră mai accentuate s-au produs la început în regiunile nordice, apoi și în sudul țării. Precipitații slabe sub formă de ninsoare au căzut pe alocuri în nordul țării și sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în sud, unde cu totul izolat s-a produs și polei. Vântul a suflat slab până la moderat cu unele intensificări în estul țării cu viteze de 35-55 km pe oră.

Temperaturile maxime au fost cuprinse între -3 și -7 grade, iar cele minime între -8 și -12 grade. În București, vremea a fost în general închisă. Cerul a fost variabil, mai mult noros în a doua parte a intervalului, cu condiții favorabile precipitațiilor slabe sub formă de ploaie sau ninsoare. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperatura maximă între +3 și +4 grade, iar cea minimă între -4 și -2 grade. Dimineața, ceață slabă.

SALUTĂRI DIN... PLOIEȘTI!

Ilustrată difuzată de Poșta Română

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Filaj de dimineața până seara

Strict Secret
Exemplar unic
Ministerul de Interne
Departamentul Securității Statului

Serviciul Independent de Filaj Nr.F/DI/00198325 din 9.12.1989
Note: semnătura indescifrabilă Către Serviciul 110
Notă privind filajul obiectivului „Iorgu” efectuat în ziua de 8.12.1989 de la ora 5:30 până la ora 23:00.

Activitatea obiectivului:
La ora 10:20 „Iorgu” a ieșit de la domiciliu pe ușa din spatele blocului, s-a oprit în intersecția Str. Jiului cu Bdul Gloriei și a privit câteva minute la persoanele care treceau.
La ora 10:25 „Iorgu” a plecat pe Str.

Cireșoaia, Bdul Bucureștii Noi, privind în vitrinele magazinelor și la ora 10:40 a intrat la domiciliu.
La ora 14:45 „Iorgu” a ieșit de la domiciliu, a mers pe Bdul Bucureștii Noi și a intrat în complexul Comercial.

După circa 3 „Iorgu” a ieșit fără să cumpere ceva, a mers încet pe Bdul Bucureștii Noi și la ora 15:00 a intrat la domiciliu.

Până la ora 23:00 când postul de filaj a fost suspendat, „Iorgu” nu a mai plecat de la domiciliu.

Filajul continuă
Șef serviciu (semnătură indescifrabilă)

Extras din dosarul de urmărire informativă a lui Dumitru Iuga, provenit din arhiva CNSAS

amintiri

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

Izolarea României a fost semnalată la Strasbourg

La 9 decembrie 1989, în cadrul reuniunii Comunității Europene (CE), Francois Mitterand observa că România nu face nici un pas spre a ieși din izolarea antiforemistă, motiv pentru care, țările CE nu o vor putea sprijini economic sau politic. „La sfârșitul reuniunii Comunității Europene de la Strasbourg, de astăzi, președintele francez Francois Mitterand a spus că Europa intră într-o nouă eră în care continentul nu va mai fi divizat și nu va mai acționa în umbra a două superputeri. Doar istoria va demonstra dacă reuniunea CE a fost decisivă pentru viitorul Europei. Dar va rămâne, cu siguranță, ca una dintre cele mai importante intrinseci ale comunității.”

Eu de multe ori s-au confruntat liderii CE, în cadrul unei singure reuniuni, cu atâtea probleme majore. Și nu de multe ori a dat comunitatea soluții atât de prompte și de unitare. Reuniunea CE a transmis un mesaj clar către Europa de Est. Este gata să găsească soluții foarte practice pentru a ajuta țările est-europene care vor să își asume reforme politice și economice. Comunicatul final a conținut o anexă separată pentru țările est-europene care au trecut la reformă.

Reprezentanții CE s-au bucurat pentru schimbările care au loc în multe țări est-europene și au declarat că organismul trebuie să-și asume responsabilitatea față de Europa de Est de dragul stabilității și a moștenirii culturale și istorice comune.

În ceea ce privește propriile probleme interne, liderii CE au fost de acord, cu excepția Marii Britanii, cu privire la importanța realizării unor noi pași în direcția uniunii economice și monetare.

Președintele Mitterand, gazda întrunirii, a spus că CE trebuie să fie înțărîtă pentru a se putea confrunța cu schimbările din Est. Dar liderii CE au

precizat că sunt pregătiți să ajute doar acele țări care adoptă reforme majore.

De exemplu, Mitterand a menționat România ca pe o țară izolată din cauza unui lider care a refuzat să se schimbe. Îndată ce românii vor avea mai multă libertate și democrație, a spus Mitterand, comunitatea va fi gata să ajute această țară. Dar în prezent, a spus el, CE poate face foarte puțin pentru România. Primul Ministru britanic Margaret Thatcher a spus astăzi că CE ar trebui să acționeze ca o forță care să ghideze dezvoltarea întregii Europe. Ea a spus: „CE ar trebui să fie un exemplu pentru națiunile libere în ideea de a colabora și mai strâns rămânând, în același timp, deschise către lumea exterioară”.

Arhiva Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa Liberă, secția română (Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Vești noi de la Direcția farmaceutică

Ministerul Sănătății, Direcția farmaceutică și a aparatului medical ne informează că Iulia Gălbăzeș din Buzău, Ion Ionescu din Mercani, Ileana Katona din Luduș, Iulian Popescu din Arad, Constantin Rădoi din comuna Corbu (OLT) și Elena Amuti din Ploiești au fost îndrumați la farmaciile cele mai apropiate de domiciliu, unde li se vor elibera medicamentele solicitate, în baza prescripției medicale.

Pentru procurarea protezei auditive, Joia Ghenciu din Giurgiu se va adresa Centrului Medical de Fonoaudiologie și Chirurgie Funcțională ORL București – Secția de protezare auditivă; în ceea ce o privește pe Marta Ioan din Reșița, aceasta este anunțată că proteza i-a și fost expediată la domiciliu.

Nicolae Minciuleanu ne solicită amănunte în legătură cu prevederile legale în privința plății indemnizației administratorului. Consiliul Popular al Sectorului 6 îi răspunde: „Indemnizația se acordă în funcție de numărul de apartamente ale imobilului. În situația în care acesta este de 66 de apartamente, ca în cazul dvs., indemnizația nu poate depăși 514 lei lunar”.

Cererea Lilianei Păcură din Vaslui, care solicita un loc de muncă, a fost analizată de DPMOS Vaslui și petența a fost repartizată să lucreze la Administrația Asigurărilor de Stat Bârlad ca agent de asigurare.

Reanalizându-se comportarea și activitatea depusă de operatorul chimist Ionel Dumbrăveanu în cadrul Combinatului Petrochimic Borzești, organul colectiv de conducere a întreprinderii, în sedința din luna octombrie 1989, a hotărât revenirea la decizia de desfacere a contractului de muncă și reîncaadrarea sa.

Daniel Novac ne scria îngrijorat de faptul că soția sa, Mihaela Novac, mamă a unui copil în vârstă de 1 an și 7 luni și care în prezent urmează cursurile serale ale Liceului Industrial nr. 8 Turda, clasa a XI-a, va fi nevoită să intre-prindă activitatea școlară din cauza programului de muncă, în patru schimburi a câte șase ore. Pentru a veni în sprijinul Mihaelei Novac, conducerea întreprinderii de Pro-

duse Refractare „9 Mai” Turda a aprobat schimbarea locului de muncă al acesteia la secția „sortare”, unde activitatea se desfășoară în două schimburi.

Cererea lui Constantin Brezae din Râmnicu Sărat a fost soluționată favorabil, fiind angajat la Turnătoria de fontă, prin dispoziția de repartizare nr. 21328 din 23 octombrie 1989.

La solicitarea de a fi încadrat în muncă a lui Petre Eftimie din comuna Luica DPMOS Călărași ne comunică: „Dată fiind calificarea sa, pe-tentul a fost încadrat ca muncitor la Întreprinderea de piese turnate Oltenița”.

Din ancheta socială făcută la domiciliu, s-a constatat că Ecaterina Pătrașcu din Iași este mama a cinci copii, soțul fiind om al muncii la IUPSR. Având în vedere pregătirea petentei, aceasta a primit repartitie pentru calificare la Întreprinderea de Confecții Iași.

Roxana P. Manolescu
Flacăra, nr. 48/1989

VERTICAL: 1) Poet și prozator român (Damian – n. 1937) autorul poeziei „Fericirea zăpezii” – Iarna este mai solidă ca oricând! 2) Efort nefinisat! – Furtună mare (cu ninsoare). 3) Poet român contemporan (Nina, n. 1924) din lirica cărora menționăm poeziile „Iarnă” și „Noapte de iarnă” – Se repetă la flanelă. 4) Anul în care iarna are o zi în plus. 5) „Iarnă” și „Noapte de iarnă”, din filmul lui Harney avându-i ca protagoniști pe Katherine Hepburn și Peter O'Tolle (neart.) – Înimă de fată! – Tip de legătură organică (chim.). 6) Curcan decapitat sau numele bătrânului din nuvela lui Pavel Dan – Liric român contemporan (Tiberiu) semnatul poeziilor „Sanie” și „Pădure iarnă”. 7) Sunet de trompetă – Scoate fum iarna – Scopatiu! 8) Colecție de hărți – Picior român (Theodor, 1831-1891) autorul tabloului „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj”. 9) Înteprindere agricolă de stat (siglă) – „D' Arezo călugăr și muzician italian (c. 990 – c. 1050) care a introdus pontativul, cheile, notația modernă și denumirea silabică a sunetelor. 10) Pânză de proiectie pentru filmul lui Walt Disney, „Albă ca zăpada și cei șapte pitici” (pl.) – Liric contemporan (Aurel) autorul poeziilor „Va veni iarna albă” și „Seceri iarna”

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Dicționar: EFA, LAR, AVET, AZO, GUIDO

Milcov, 1989